

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. października 1913.

Treść: *M* 217. Rozporządzenie w celu wykonania ustawy z dnia 9. lipca 1913, dotyczącej uwolnień od należności przy odnawianiu aktów w publicznych władzach i urzędach.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. września 1913,

w celu wykonania ustawy z dnia 9. lipca 1913, Dz. u. p. Nr. 138, dotyczącej uwolnień od należności przy odnawianiu aktów w publicznych władzach i urzędach.

W celu wykonania ustawy z dnia 9. lipca 1913, Dz. u. p. Nr. 138, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Na zasadzie upoważnień, udzielonych w § 1. ustawy, można, jeżeli zajądą ustanowione tamże warunki, oraz według postanowień, wydanych w niniejszym rozporządzeniu, przyznawać uwolnienie od obowiązku ponownego uiszczania stempli i bezpośrednich należności od podań, protokołów, urzędowych wygotowań i dokumentów tego rodzaju, jak to określa § 1., ustęp 1. i 2. ustawy, a to w tym wypadku, jeżeli okaże się konieczna potrzeba ich odnowienia.

§ 2.

Podania i protokoły, od których przy ich wniesieniu lub wygotowaniu nie uiszczono przypadających według ustawy należności stemplowych, nie korzystają w razie ich odnowienia z ulgi z § 1. niniejszego rozporządzenia. O ile z danych okoliczności w szczególności zaś z urzędowego wytknięcia usterki

co do stempli nie wynika przeciwieństwo, należy przyjąć, że podania lub protokoły, które należy odnowić, były przy poprzednim ich wniesieniu lub wygotowaniu ostemplowane zgodnie z przepisami.

§ 3.

Strony winny wnieść wolną od stempla prośbę o przyznanie ulgi należnościowej według § 1. niniejszego rozporządzenia do tej kierującej władzy skarbowej pierwszej instancji, w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba sądu, władzy lub publicznego urzędu, albo siedziba urzędowa c. k. notaryusza (zastępcy notaryusza), u którego odnowić się mające pismo zaginęło lub uległo zniszczeniu.

Prośba ta winna dokładnie określać pismo, dla którego odnowienia żąda się ulgi po myśli § 1. niniejszego rozporządzenia, oraz zawierać potrzebne szczegóły co do tych okoliczności, od których zależy upoważnienie, przewidziane w § 1., ustępy 1. i 2. ustawy. W tym celu winna strona, dołączając dowody, którymi ewentualnie rozporządza, w szczególności wymienić:

1. W jakiej władzy (w jakim sądzie, publicznym urzędzie, u jakiego notaryusza lub zastępcy notaryusza) odnośnie pismo zaginęło lub uległo zniszczeniu, tudzież kiedy i w jaki sposób to się stało;

2. co do odnowić się mających podań i protokołów, czy one w czasie utraty lub zniszczenia nie były jeszcze załatwione lub też były już załatwione na korzyść strony i czy przy poprzednim wniesieniu ich lub wygotowaniu uiszczono należności stemplowe, przypadające według ustawy.

Ewentualne załączniki prośby nie podlegają stemplowi od załączników.

§ 4.

Kierująca władza skarbowa pierwszej instancji winna zbadać, czy podanie zawiera wszystkie szczególności (§ 3.), oraz postarać się o ewentualne ich uzupełnienie; w razie potrzeby należy zasięgnąć od władzy (sądu, publicznego urzędu, notaryusza lub zastępcy notaryusza), w której pismo zaginęło lub uległo zniszczeniu, oświadczenia co do stanu rzeczy, miarodajnego dla udzielenia ulgi.

Jeżeli proszono o ulgę dla odnowienia podań lub protokołów, a według danych okoliczności zachodzi wątpliwość co do tego, czy odnośne podania lub protokoły były przy poprzednim wniesieniu ich lub wygotowaniu ostemplowane zgodnie z przepisami, należy nadto zbadać, czy podania te lub protokoły zostały urzędowo zakwestyonowane z powodu usterki stemplowej.

Prośby, określone w § 3., rozstrzyga kierująca władza skarbowa pierwszej instancji z zastrzeżeniem toku instancji.

§ 5.

Kierująca władza skarbowa pierwszej instancji winna w razie przyznania ulgi zamieścić na pierwszej stronie pierwszego arkusza pisma, dla którego przyznano uwolnienie od stempli, następujący zapiszek: „Po myśli § 1. ustawy z dnia 9. lipca 1913, Dz. u. p. Nr. 138, wolne od stempli i należności na zasadzie

reskryptu c. k. Okręgowej Dyrekcji Skarbu (c. k. Centralnego Urzędu wymiaru taks i należności, c. k. Urzędu wymiaru należności) w z dnia 19 Pod tym zapiskiem należy wycisnąć pieczęć urzędową.

W celu zamieszczenia zapisku, wymienionego w poprzednim ustępie, należy pismo, którego dotyczy ulga, przedłożyć kierującej władzy skarbowej pierwszej instancji po udzieleniu ulgi, o ile tego nie uczyniono już przy wniesieniu prośby o ulgę.

§ 6.

Jeżeli odnowienie pisma było już skutecznie w dniu 17. lipca 1913. który to dzień jest dniem wejścia ustawy w życie (§ 3. ustawy), zastrzeżone jest udzielenie ulgi Ministerstwu skarbu; w przypadkach tych można przyznać ulgę także bez osobnego podania strony.

Ministerstwo skarbu może nadto w tym przypadku, gdyby podania, protokoły, urzędowe wygotowania i dokumenty wskutek zdarzenia żywiołowego w większej ilości zaginęły lub uległy zniszczeniu, wydać zarządzenia, upraszczające lub skracające postępowanie przy udzielaniu ulgi.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia i winno być stosowane w tych wszystkich wypadkach, w których stosuje się ustawę z dnia 9. lipca 1913, Dz. u. p. Nr. 138.

Zaleski wlr.